

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010175
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1414010175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. D. X. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júla 2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

D. X., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Martine, trvale bytom Martin, prechodne bytom Bratislava, H..H. X, ubytovňa W., t.č. vo väzbe v ÚVV Bratislava od 20.02.2014,

s a u z n á v a z a v i n n é h o ,

ž e

po tom, čo mu poškodený N. W. dňa 19.02.2014 dal kľúče od jeho motorového vozidla zn. Chrysler Grand Voyager, ev.č. BL XXXGE, VIN: XCXGYNXMXXUXXXXXX, v hodnote 2.000,-€, zaparkovaného v Bratislave, na ul. H..H. Č.. XX, pred bytovým domom, za účelom prinesenia nejakých vecí z vozidla, tieto mu následne nevrátil, ale si ich ponechal a v nočných hodinách z 19.02.2014 na 20.02.2014 prišiel k vozidlu poškodeného, toto prineseným pravým kľúčom odomkol, naštartoval a bez súhlasu poškodeného s vozidlom jazdil po rôznych častiach Bratislavy, následne vozidlo zaparkoval na ulici Č.. R. Č.. XX v Bratislave a z tohto odcudzil koženú peňaženku v hodnote 10,-€ s rôznymi platobnými kartami, občianskym a vodičským preukazom poškodeného, šiltovku zn. Nike v hodnote 15,-€, slnečné okuliare v hodnote 89,-€, následne sa presunul k bankomatu Slovenskej sporiteľne, a.s. pri objekte III. Veže, z ktorého prostredníctvom odcudzenej platobnej karty zrealizoval dňa 20.02.2014 v čase o 00:15:25 výber sumy 150,-€, v čase o 00:17:21 výber sumy 1.440,-€ a v čase o 00:18:31 pokus o výber sumy 600,-€, avšak transakcia bola zamietnutá, čím spôsobil poškodenému N. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava, F. I..Č.. XX škodu vo výške 1.740,-€ a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Martin, č.k. 13T/128/12, zo dňa 17.07.2012, právoplatným dňa 14.08.2012 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody,

teda

- zmocnil sa cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania -vlámaním,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci jej zmocnením, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, takým činom spôsobil malú škodu a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- neoprávnene si obstaral platobnú kartu,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v ich jednočinnom súbehu.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného N. W.Í., nar. XX.XX.XXXX, bytom Bratislava, F. XX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. D. X. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom svedka-poškodeného N. W., výsluchom obžal. D. X., výsluchom svedkov F. E., H. E., S. U., oboznámením obsahov znaleckých posudkov, listinných dôkazov a obrazového záznamu.

Poškodený N. W. sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody pripojil vo výške 3.000,-Eur, ale výšku škody nevedel dokladovať.

Obžalovaný D. X. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinným zo žalovaného skutku. Uviedol, že v inkriminovaný deň s poškodeným konzumoval alkohol. Poškodený ho potom poslal do auta pre peniaze na ďalší alkohol a pre iPod. On po návrate kľúče od auta poškodeného položil na stôl. Poškodený potom išiel na stretnutie so

svojou priateľkou a on nakoľko nemohol nájsť SIM kartu do telefónu išiel ešte za poškodeným do lahôdok. Potom sa vrátil späť na ubytovňu, čo mohlo byť asi okolo 20.00 až 20.30 hod. Od tej doby poškodeného nevidel. Obžalovaný potom išiel asi okolo 22.00 hod. do Tesca Lamač, kde s neznámymi osobami konzumoval alkohol a potom išiel do mesta. V uvedený deň bol v aute poškodeného len keď spolu do auta nakladali tovar. Auto poškodeného nešoféroval. V inkriminovaný deň platobnú kartu poškodeného nemal. Je pravda, že v minulosti mu túto platobnú kartu poškodený požičal a povedal mu aj PIN kód k tejto karte. V aute poškodeného bol len drogistický tovar a nejaké veci na oblečenie. Kávovar v aute nevidel, nevidel tam ani registračnú pokladnicu.

V predsúdnom konaní obžalovaný voči uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť nepodal. Ku skutku uviedol, že počas konzumácie alkoholu s poškodeným bol v jeho aute dvakrát, pričom pri druhom prípade zabudol kľúče od auta poškodenému vrátiť a tieto ostali v jeho bunde. Keď po rozchode s poškodeným doma našiel kľúče od auta poškodeného, napadlo ho, že sa pôjde s tým autom previezť. Keďže vonku bolo ešte živo, tak sa išiel povoziť na MHD. Keď zbadal, že vonku je mŕtvejšie, tak sa rozhodol, že pôjde niekam s autom poškodeného a auto tam nechá. Do auta poškodeného sa dostal kľúčami od poškodeného, s autom išiel cez Patrónku až k Polusu, kde auto zaparkoval. V aute otvoril kastlík pred spolujazdcom a zbadal tam peňaženku, ktorú zobral a prezrel. Boli tam platobné karty, najviac ho zaujala zlatá z Tatra banky, ktorú už poznal, lebo mu ju raz poškodený požičal a povedal mu aj PIN kód tejto karty, ktorý si zapamätal a bol XXXX. Od auta išiel smerom na Bajkalskú ulicu, pričom po ceste peňaženku zahodil, nechal si len platobnú kartu a kľúče od auta poškodeného. Pri smetiakoch našiel bundu, ktorou si potom zakryl tvár pri výbere v bankomate. Z auta poškodeného ešte zobral aj šiltovku, ktorú mal pri výbere z bankomatu na hlave. Potom z bankomatu Tatra banky s platobnou kartou vytiahol 150,-Eur a potom ešte 1.440,-Eur. Skúšal ešte vytiahnuť 600,-Eur, ale bankomat mu už nič nedal. Pri výbere bol zakrytý bundou, šiltovkou a slnečnými okuliarmi. Potom kľúče od auta poškodeného zahodil, zbavil sa aj bundy, šiltovky a slnečných okuliarov aj platobnej karty. Peniaze použil na automaty, alkohol, prostitútky, taxík a možno niečo stratil, alebo mu ich niekto ukradol. Poprel, že by z auta poškodeného zobral pracie prášky. Poškodený nevedel, že on má jeho kľúče od auta, od poškodeného si súhlas na použitie jeho

auta a platobnej karty nepýtal. Na druhý deň za ním poškodený prišiel a on poškodenému povedal, že o ničom nevie, že celú noc spal doma, ale v skutočnosti sa domov vrátil až nadránom. Celé toto konanie ho mrzí.

Na obsahu tejto výpovede z prípravného konania obžalovaný zotrval aj počas výsluchu s prítomnou advokátskou koncipientkou aj pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe, kde na dotaz sudcu uviedol, že sa pridržiava výpovede, ktorú urobil na polícii, nechce na nej nič meniť, ani k nej doplniť, skutok spáchal pod vplyvom alkoholu, bolo to skratové konanie a mrzí ho to. Uviedol tiež, že na polícii pri jeho vypočúvaní žiadny nátlak na neho robený nebol.

Pri konfrontovaní jeho výpovedí na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že na polícii vypovedal pod nátlakom, policajti ho bili tak, aby to nebolo vidieť.

Svedok N. W. uviedol, že v inkriminovaný deň s obžalovaným spolu pili. On poprosil obžalovaného, aby mu išiel zobrať do auta iPod a dal mu aj kľúče od auta. Obžalovaný sa po chvíli vrátil aj s iPodom. Potom išiel obžalovaný do auta ešte raz a potom mu už kľúče od auta nevrátil. On potom odišiel do lahôdok, kam po chvíli za ním už prezlečený prišiel obžalovaný a hovoril, že hľadá SIM kartu do svojho telefónu. Potom obžalovaný odišiel preč. On sa ráno zobudil o 06.00 hod. a v telefóne našiel dve SMS správy z banky o výbere peňazí 1.440,- Eur a ešte asi 150,-Eur. Na parkovisku zistil že tam nemá ani svoje auto. Išiel za obžalovaným, ktorého sa pýtal, či mu nezobral peniaze ale on to poprel a povedal, že večer nikde nebol, že celý večer spal, čomu bolo divné, lebo ešte z neho bol cítiť alkohol. Asi mesiac pred skutkom požičal obžalovanému predmetnú platobnú

kartu a povedal mu aj PIN k tejto karte, aby si mohol z karty obžalovaný vybrať peniaze. Tento PIN si obžalovaný uložil do telefónu. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku na polícii doznal a povedal aj to, kde je jeho auto. Z vozidla mu zmizlo asi 40 -50 kusov aviváží, 10-15 pracích gélov, sprchovacie gély, kávovar, okuliare, baterka od telefónu, šiltovka. Zámky a spínacia skrinka od vozidla boli pri obhliadke nepoškodené. V predsúdnom konaní uviedol, že platobné karty spolu s dokladmi mal v peňaženke, ktorá sa nachádzala vo vozidle a tieto tiež zmizli. K odcudzeným veciam uviedol, že doklady od týchto vecí nemá.

Svedkyňa S. U. uviedla, že v inkriminovaný deň bola s poškodeným ešte asi o 19.15 hod. v lahôdkach a jeho auto ešte stálo na parkovisku. Asi o 20.00 hod. prišiel do lahôdok obžalovaný, ktorý sa tam zdržal asi pol hodinu a odišiel. Poškodený jej potom povedal, že mu prišli SMS o výbere z jeho kreditnej karty, hľadal kľúče od auta a išiel za obžalovaným.

Svedok F. E. uviedol, že na ubytovni mal službu na recepcii dňa 19.02.2014 od 20.00 hod. do 08.00 hod. V čase, keď do služby nastúpil obžalovaný na ubytovni nebol, jeho kľúč bol zavesený na table. Naspäť na ubytovňu sa obžalovaný vrátil asi okolo 06.00 hod. dňa 20.02.2014, on mu vydal na recepcii jeho kľúč. Obžalovaný nevyzeral opitý, pôsobil nervózne. V rukách neniesol žiadne tašky. Asi po piatich minútach vbehol na recepciu poškodený a pýtal sa na obžalovaného a povedal, že mu tento asi ukradol platobnú kartu a auto. Poškodený išiel za obžalovaným a potom spolu zišli na recepciu. Keď sa o tom rozprával s kolegom E., ten mu povedal, že X. odchádzal z ubytovne dňa 19.02.2014 ešte pred 20.00 hod.

Svedok H. E. uviedol, že na ubytovni na recepcii mal službu 19.02.2014 od 08.00 hod. do 20.00 hod. Obžalovaný prišiel na ubytovňu 19.2.2014 medzi 18.00-18.30 hod., kedy mu on vydával kľúče od izby, zdržal sa asi 20-30 minút a z ubytovne odišiel. Odovzdal pritom kľúče od izby.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal obsah znaleckých posudkov a odborných vyjadrení. Z posudku MUDr. Klaudie Stanislavovej a MUDr. Denisy Mészárosovej vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou, resp. poruchou v užšom slova zmysle. Znalkyne u obžalovaného diagnostikovali syndróm závislosti od alkoholu, MFA a THC, zmiešanú poruchu osobnosti s narcistickými a hystriónskymi rysmi. Podľa znalkyň bol obvinený v čase skutku v stave ľahkej až stredne ťažkej ebriety, dokázal správne vnímať a reprodukovať udalosti, kontakt s realitou mal v čase spáchania skutku zachovaný. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase skutku neboli z forenzného hľadiska znížené. Obvinený má dlhodobé skúsenosti s alkoholom, vie čo mu alkohol spôsobuje a napriek tomu ho užíva ďalej. Obvinený sa pred skutkom alkoholom intoxikoval dobrovoľne, pričom poznal účinok alkoholu na svoj organizmus.

V čase skutku obžalovaný vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, je schopný chápať zmysle trestného konania. Znalkyne navrhli uložiť obvineného protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Z posudkov Kriminalistického ústavu vyplýva, že pri skúmaní DNA a daktyloskopických stôp nebola zistená zhoda medzi obžalovaným a stopami z miesta činu.

Z odborných vyjadrení vyplýva, že odcudzené veci poškodenému boli ohodnotené tak, ako sú uvedené v podanej obžalobe.

Z listinných dôkazov súd oboznámil protokol o vyhodnotení pachových stôp vyplýva, že bola zistená zhoda s pachovou stopou zo sedadla vodiča vo vozidle poškodeného s pachovou stopou obžalovaného.

Súd oboznámil protokol o ohliadke miesta činu

a nájdeného vozidla z ktorých vyplýva, že na vozidle poškodeného neboli poškodené zámky vozidla. Vozidlo bolo nájdené v Bratislave na ul. Č.. R. XX. Z fotografie z bankomatu nie je možné nič zistiť. Súd oboznámil aj dve SMS správy z banky, a správu z banky ktoré obdržal poškodený a ktoré potvrdzujú výber peňazí 150,-Eur dňa 20.02.2014 o 00.15.25 hod., terminál 0231 OM III. Veze, 1.440,-Eur dňa 20.02.2014 o 00.17.21 hod. terminál 0231 OM III. Veze, a pokus o výber 600,-Eur z toho istého terminálu dňa 20.02.2014 o 00.18.31 hod.

Súd oboznámil trestný rozkaz Okresného súdu Martin 13T/128/2012, zo dňa 17.07.2012, právoplatný dňa 14.08.2012, z ktorého vyplýva, že týmto trestným rozkazom bol obžal. D. X. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/82/2013, zo dňa 26.09.2013, právoplatného dňa 26.09.2013 vyplýva, že obžal. X. bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol jedenkrát riešený za spáchanie priestupku, v registri trestov má šesť záznamov z toho dva krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, jedenkrát sa jedná o odsúdenie cudzozemským súdom.

Súd oboznámil obrazový záznam na CD nosiči z ktorého vyplýva, že výbery z bankomatu vykonala osoba, ktorá mala na hlave svetlú šiltovku, na očiach okuliare, spodnú časť tváre si zakrývala a na sebe mala oblečenú bundu. Vzhľadom na nekvalitu fotografií, nebola možná bližšia individuálna identifikácia tejto osoby.

V predmetnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Súd zamietol návrh obžalovaného na vypočutie policajtov, ktorí ho vypočúvali v danej veci, nakoľko výsluch policajtov by nemohol byť vedený na obsah úkonu, ktorý vykonávali. Pri výsluchu obvineného bola prítomná aj obhajkyňa, obvinený celé konanie nenamietal zákonnosť predsúdného konania, k veci sa sám dobrovoľne vyjadril, zápisnice o úkonoch podpísal, sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal. Jeho návrh je teda účelový, nesmeruje k objasneniu žalovaného skutku. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru že obžalovaný svojimi konaniami naplnil všetky znaky skutkových podstát prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v ich jednočinnom súbehu, ktorých sa dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku, jeho zmenu výpovede oproti predsúdnemu konaniu hodnotí súd ako jednoznačne zmenu účelovú.

V predsúdnom konaní bol obžalovaný vypočutý celkom štyrikrát a vždy sa k spáchaniu žalovaného skutku doznal. Popísal jeho spáchania zhodne s výrokovou časťou rozsudku, v súlade s výpovedami poškodeného a svedkov, v súlade s listinnými dôkazmi Bol to on, kto povedal polícii kde sa auto poškodeného nachádza a na základe toho aj bolo toto auto nájdené.

Obžalovaný bol pred každým výsluchom riadne a zákonne poučený. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia si sťažnosť nepodal. Obžalovaný je osoba, ktorá má bohaté skúsenosti s trestným stíhaním a veľmi dobre vie, aké účinky má vydanie uznesenia o vznesení obvinenia. Pri výsluchu dňa 29.4.2014 obžalovaný vypovedal aj za prítomnosti zástupkyne ustanoveného obhajcu a opäť aj za jej prítomnosti sa k spáchaniu žalovaného skutku doznal, neuviedol nič o žiadnom nátlaku zo strany polície.

Súd napokon konštatuje, že obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 22.02.2014, kedy sa rozhodovalo o jeho vzatí do väzby, sudcovi pre prípravné konanie za prítomnosti prokurátora sám jednoznačne uviedol, že pri výsluchu na polícii nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak a ku spáchaniu skutku sa doznal.

Hoci obžalovaný má zo zákona právo brániť sa spôsobom aký uzná za vhodný, zmenu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní však hodnotí súd ako detinskú a naivnú a tejto zmene nemohol uveriť.

Okrem doznania sa obžalovaného ku spáchaniu žalovaného skutku z prípravného konania je tento jednoznačne usvedčovaný aj inými dôkazmi.

Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplýva, že to bol obžalovaný, kto ako posledný disponoval kľúčmi od vozidla poškodeného a ktoré poškodenému nevrátil. Jednoznačne bolo zistené, že to bol obžalovaný, ktorý poznal PIN kód na predmetnej kreditnej karte poškodeného a sám dokonca tento kód uviedol vo svojej výpovedi na polícii. Nikto iný, teda nemohol z uvedenej karty bez znalosti PIN kódu peniaze vybrať.

Z výpovedí svedkov E. a E. jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nebol na ubytovni od 19.2.2014 od cca 19.00 hod. do 20.2.2014 do cca 06.00 hod. Teda obžalovaný poškodenému klamal, keď mu tvrdil, že celú noc spal na ubytovni.

Ďalším usvedčujúcim dôkazom je zhoda pachovej stopy zo sedadla vodiča vozidla poškodeného s pachovou stopou obžalovaného, ktorá jednoznačne preukazuje, že obžalovaný musel sedieť za volantom vozidla poškodeného.

Hoci nekvalita obrazového záznamu z bankomatu znemožnila individuálnu identifikáciu páchatel'a, jednoznačne zo záberov vyplýva, že páchatel' mal na hlave šiltovku, ktorá mala byť odcudzená z vozidla poškodeného, okuliare, ktoré mal byť odcudzené z vozidla poškodeného a ktorých odcudzenie tiež potvrdil obžalovaný vo výpovedi z prípravného konania a na sebe mala táto osoba bundu, ktorú podľa tvrdenia obžalovaného z prípravného konania pred výberom z bankomatu našiel a následne po výbere peňazí zahodil.

Z protokolu o ohliadke miesta činu a nálezu vozidla vyplýva, že toto vozidlo nemalo poškodené ani vonkajšie zámky, ani spínaciu skrinku a teda páchatel' musel do vozidla vniknúť a toto naštartovať originálnymi kľúčmi. To svedčí pre verziu obžaloby, že to bol obžalovaný, ktorý kľúčmi poškodeného, ktoré mu nevrátil vozidlo otvoril a naštartoval.

Hoci z posudkov kriminalistického ústavu vyplýva, že zhodnosť biologických a daktyloskopických stôp z miesta činu s osobou obžalovaného zistená nebola, súd poukazuje na to, že nie je vylúčené, že obžalovaný pri spáchaní skutku použil rukavice, prípadne stopy po odstavení vozidla zotrel.

Súd teda musí jednoznačne konštatovať, že vina obžalovaného je jednoznačne preukázaná jeho výpoveďou z prípravného konania, výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi, ktoré tvoria ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov.

Pokiaľ ide o sporné odcudzenie vecí z vozidla poškodeného a to drogistický tvar, kávovar, bundu, popruhy a tým aj právnu kvalifikáciu pri žalovanom prečine krádeže, musí súd konštatovať, že odcudzenie uvedených vecí obžalovaným nebolo preukázané. Sám poškodený tieto veci nevedel presne označiť, nemal od nich dodacie listy, ani žiadnu evidenciu, ich množstvo jednoznačne znemožňuje ich odcudzenie a prenos pri pohybe obžalovaného ako to tento uvádzal. Vrátnik, svedok E., tiež uviedol, že keď obžalovaný na ubytovňu prišiel nemal v rukách žiadne tašky a žiadne z týchto odcudzených vecí u neho neboli nájdené. Preto súd v toto smere musel v zmysle zásady in dubio pro reo upraviť množstvo a druh odcudzených vecí v súlade s výpoveďou obžalovaného z predsúdneho konania a následne upraviť aj výšku spôsobnej škody a právnu kvalifikáciu pri žalovanom prečine krádeže na prečin podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

V ostatnom súd uznal právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v súlade s obžalobným návrhom a uznal teda obžalovaného vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný skutok spáchal vlámaním, odcudzenými kľúčmi, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko výber 600,-Eur sa obžalovanému dokonca nepodarilo, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v ich jednočinnom súbehu.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu obžalovanému súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby u najprísnejšie trestného prečinu zo všetkých zbíhajúcich sa prečinov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným, nakoľko ukladal obžalovanému trest úhrnný a táto je pri prečine podľa § 219 ods. 1

Trestného zákona 1 až 5 rokov. Súd ani v osobe obžalovaného, ani v okolnostiach prípadu nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, ktoré by mali vplyv na ukladanie trestu obžalovanému. Na druhej strane súd za priťažujúce okolnosti v zmysle ust. § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súd vyhodnotil to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. Nakoľko prevažuje pomer priťažujúcich okolností, súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak ukladať obžalovanému trest odňatia slobody od 2 rokov 4 mesiacov do 5 rokov. Súd dospel k záveru, že na splnenie ochrannej a výchovnej funkcie trestu postačí obžalovanému ukladanie trestu vo výmere 3 roky.

Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný skutok počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ukladanie podmieneného trestu bolo vylúčené. Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o návrh znalkyň na ukladanie ochranného opatrenia obžalovanému, súd musí konštatovať že takýto návrh sám o sebe nie je dôvodom na ukladanie ochranného opatrenia obžalovanému. Napokon ani prokurátor v záverečnej reči takéto opatrenie nenavrhol. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd môže ochranné liečenie uložiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užitím. Tu súd konštatuje, že množstvo alkoholu u obžalovaného v čase skutku, ani po skutku nebolo objektívne zistené, ani zisťované. Súd nemôže v tomto smere vychádzať len z toho, že obžalovaný mal pred skutkom vypiť pol litra alkoholu, keď nevieme presný čas konzumácie alkoholu, ani jeho presné množstvo. Nie je jednoznačne preukázané, že v čase skutku, teda cca okolo polnoci, bol ešte obžalovaný pod vplyvom alkoholu a nebolo ani preukázané, že by obžalovaný skutok spáchal v súvislosti s užívaním návykovej látky. Súd musí konštatovať aj to, že znalkyne jednoznačne uviedli, že obvinený má dlhodobé skúsenosti s alkoholom, vie čo mu alkohol spôsobuje a napriek tomu ho užíva ďalej. Obvinený sa pred skutkom alkoholom intoxikoval dobrovoľne, pričom poznal účinok alkoholu na svoj organizmus. Nakoľko v danej veci nie sú splnené podmienky pre ukladanie ochranného opatrenia obžalovanému, súd mu toto neuložil.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody. Poškodený sa v predsúdnom konaní pripojil k trestnému konaniu riadne a včas. Na hlavnom pojednávaní upresnil výšku škody, ktorú od obžalovaného žiada na sumu 3.000,-Eur. Nakoľko táto výška škody však nebola jednoznačne preukázaná, poškodený nevedel výšku tejto škody objektívne vydokladovať a bankové predpisy ukladajú banke povinnosť vrátiť poškodenému peňažné prostriedky získané z bankomatu trestným

činom, súd nemal objektívne dôvody na priznanie nároku poškodenému na náhradu spôsobenej škody a odkázal ho s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.